

บทที่ ๕

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลที่จะนำเสนอในบทนี้ แบ่งออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ วิเคราะห์รายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพของผู้นอบแบบสอบถามทั้ง
กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ

ตอนที่ ๒ วิเคราะห์งานบริหารการศึกษาที่จัดทำในโรงเรียนตามความคิดเห็น
ของกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ

ตอนที่ ๓ ปัญหาการบริหารงานโรงเรียนตามความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารและ
กลุ่มนักวิชาการ พร้อมทั้งเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงานโรงเรียน
โดยส่วนรวมระหว่างกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มนักวิชาการ

ตอนที่ ๑

สถานภาพของผู้นอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพราชการ และวุฒิ
ทางการศึกษา

ตารางที่ ๕

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	กลุ่มผู้บริหาร		กลุ่มนักวิชาการ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๓๔	๑๐๐	๒๐๔	๖๓.๗๕	๒๓๘	๖๗.๖๗
หญิง	๐	๐	๑๑๖	๓๖.๒๕	๑๑๖	๓๒.๓๓
รวม	๓๔	๑๐๐	๓๒๐	๑๐๐	๓๕๔	๑๐๐

จากตารางที่ ๕ แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ปรากฏว่าในจำนวนตัวอย่างทั้งหมด ๓๕๙ คน เป็นชายมากกว่าหญิง คือ เป็นชายจำนวน ๒๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๖๙ เป็นหญิง ๑๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๓๑ ซึ่งประกอบด้วย
 กลุ่มผู้บริหาร จำนวนทั้งสิ้น ๓๙ คน เป็นชายล้วน คือจำนวน ๓๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

กลุ่มนักวิชาการ จำนวนทั้งสิ้น ๓๒๐ คน เป็นชายมากกว่าหญิง คือเป็นชาย ๒๐๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๙๕ เป็นหญิง ๑๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๐๕

ตารางที่ ๖

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	กลุ่มผู้บริหาร		กลุ่มนักวิชาการ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๒๐ ปี	๐	๐	๑	๐.๓๑	๑	๐.๒๘
๒๑ - ๓๐	๕	๑๒.๘๒	๒๓๖	๘๖.๒๕	๒๔๑	๖๗.๕๓
๓๑ - ๔๐	๒๔	๖๑.๕๔	๔๒	๑๓.๑๓	๖๖	๑๘.๓๘
๔๑ - ๕๐	๙	๒๓.๐๘	๗	๒.๑๖	๑๖	๔.๕๑
๕๑ - ๖๐	๑	๒.๕๖	๐	๐	๑	๐.๒๘
รวม	๓๙	๑๐๐	๓๒๐	๑๐๐	๓๕๙	๑๐๐

จากตารางที่ ๖ แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ ปรากฏว่าในจำนวนตัวอย่างทั้งหมด ๓๕๙ คน ผู้ที่มีอายุอยู่ในช่วง ๒๑-๓๐ ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ ๒๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๕๓ ส่วนช่วงอายุที่มีจำนวนตัวอย่างน้อยที่สุดคือช่วงอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี และช่วงอายุ ๕๑-๖๐ ปี ซึ่งมีจำนวนตัวอย่างช่วงละ ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๘

ผู้บริหารส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี มีจำนวน ๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ

๖๑.๕๔

นักวิชาการส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง ๒๑-๓๐ ปี มีจำนวน ๒๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ

๘๖.๒๕

ตารางที่ ๗

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุราชการ

อายุราชการ (ปี)	กลุ่มผู้บริหาร		กลุ่มนักวิชาการ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า ๑ ปี	๐	๐	๓๓	๑๐.๓๑	๓๓	๘.๑๘
๑ - ๕	๔	๑๐.๒๖	๒๖๑	๘๑.๕๖	๒๖๕	๗๓.๘๒
๖ - ๑๐	๑๕	๓๘.๘๖	๑๙	๕.๓๑	๓๒	๘.๙๑
๑๑ - ๑๕	๕	๑๒.๘๒	๔	๑.๒๓	๙	๒.๖๒
๑๖ - ๒๐	๑๒	๓๐.๗๗	๑	๐.๓๑	๑๓	๓.๖๒
๒๑ - ๒๕	๒	๕.๑๓	๐	๐	๒	๐.๕๖
๒๖ ปีขึ้นไป	๑	๒.๕๖	๐	๐	๑	๐.๒๘
รวม	๓๘	๑๐๐	๓๒๐	๑๐๐	๓๕๘	๑๐๐

จากตารางที่ ๗ แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุราชการ ปรากฏว่าในจำนวนตัวอย่างทั้งหมด ๓๕๘ คน ผู้มีอายุราชการอยู่ในช่วง ๑-๕ ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ ๒๖๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๘๒ ส่วนช่วงอายุราชการที่มีจำนวนตัวอย่างน้อยที่สุดคือ ช่วง ๒๖ ปีขึ้นไปมีจำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๘

ผู้บริหารส่วนใหญ่มีอายุราชการอยู่ในช่วง ๖-๑๐ ปี มีจำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๘๖

นักวิชาการส่วนใหญ่มีอายุราชการอยู่ในช่วง ๑-๕ ปี มีจำนวน ๒๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๕๖

ตารางที่ ๔

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวุฒิทางการศึกษา

วุฒิ	กลุ่มผู้บริหาร		กลุ่มนักวิชาการ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาโท	๒	๕.๑๓	๐	๐	๒	๐.๕๖
ปริญญาตรี	๒๗	๖๘.๒๓	๔๓	๒๘.๐๖	๑๒๐	๓๓.๕๓
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๑๐	๒๕.๖๔	๒๒๗	๗๐.๘๔	๒๓๗	๖๖.๐๑
รวม	๓๙	๑๐๐	๓๗๐	๑๐๐	๓๕๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๔ แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวุฒิทางการศึกษา ปรากฏว่าในจำนวนตัวอย่างทั้งหมด ๓๕๕ คน ผู้มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีจำนวนมากที่สุด คือ ๒๓๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๐๑ ส่วนผู้มีวุฒิปริญญาโทมีจำนวนน้อยที่สุด คือ ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๖ ซึ่ง เมื่อแยกไปตามกลุ่มตัวอย่างปรากฏว่า

ผู้บริหารส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรี คือมีจำนวน ๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๒๓ มีวุฒิปริญญาโทเพียง ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๑๓

ส่วนนักวิชาการมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ คือมีจำนวนถึง ๒๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๘๔

ตอนที่ ๒

งานบริหารการศึกษาที่จัดทำในโรงเรียนตามความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มนักวิชาการ

สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายในการดำเนินงานของโรงเรียนในฐานะโรงเรียนมัธยมศึกษาระดับตำบล

ในจำนวนตัวอย่าง ๓๕๕ คน มีผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายในการดำเนินงานของโรงเรียนจำนวน ๒๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๓๕ ซึ่งแยกตามกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร ๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ และเป็นนักวิชาการ ๑๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๓๗ ความคิดเห็นแยกตามกลุ่มตัวอย่างสรุปได้ดังนี้

กลุ่มผู้บริหาร ผู้บริหารโรงเรียนจำนวน ๓๘ คน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายในการดำเนินงานของโรงเรียนใกล้เคียงกันสรุปได้ว่าในฐานะโรงเรียนมัธยมศึกษาระดับตำบล โรงเรียนจะต้องเป็นศูนย์กลางทางวิชาการของชุมชนในความรู้แก่ชุมชนด้านวิชาการ และการประกอบอาชีพ ให้ความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่น ร่วมมือและส่งเสริมการจัดงานประเพณีในท้องถิ่น ในขณะที่เดียวกันก็ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียนและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนจัดหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น เป็นการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพของท้องถิ่นและมีผู้บริหารส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่าจะต้องพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพทางวิชาการใกล้เคียงกับโรงเรียนระดับอำเภอ และจังหวัดเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาและสักกกันไม่ให้นักเรียนต้องไหลเข้ามาเรียนในตัวเมือง นอกจากนี้ยังมีผู้แสดงความคิดเห็นว่าโรงเรียนมีนโยบายในการควบคุมความประพฤตินักเรียน และปลูกฝังจริยธรรมแก่นักเรียน และมีนโยบายในการปรับปรุงอาคารสถานที่ จัดหาน้ำบริโภคและไฟฟ้า และจัดสวัสดิการให้แก่บุคลากรในโรงเรียน

กลุ่มนักวิชาการ ส่วนใหญ่ให้ความเห็นเกี่ยวกับนโยบายในการดำเนินงานของโรงเรียนว่า โรงเรียนมีนโยบายที่จะจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และสนับสนุนการประกอบอาชีพของท้องถิ่น ให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน ร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่น และขณะเดียวกันก็ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียนด้วย นอกจากนี้ยังแสดงความคิดเห็นว่าโรงเรียนจะต้องพัฒนาทางวิชาการ

ให้มีคุณภาพเท่าเทียมโรงเรียนระดับอำเภอและจังหวัดให้เกิดความเสมอภาคทางการศึกษาและสกัดกั้นนักเรียนไม่ให้หลังไหล่เข้าไปเรียนในตัวเมือง ควบคุมความประพฤตินักเรียน ปลูกฝังจริยธรรมและความเป็นประชาธิปไตย ปรับปรุงอาคารสถานที่ให้น่าอยู่ จัดหาน้ำบริโภคและไฟฟ้า เพื่ออำนวยความสะดวก

ตารางที่ ๕

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำแผนภูมิแสดงสายงานในการบริหารโรงเรียน

การจัดทำแผนภูมิแสดงสายงาน ในการบริหารโรงเรียน	กลุ่มผู้บริหาร		กลุ่มนักวิชาการ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จัดทำ	๓๕	๘๘.๗๕	๑๗๕	๕๕.๘๕	๒๑๐	๕๘.๖๑
ไม่ได้จัดทำ	๔	๑๐.๒๖	๑๒๑	๓๗.๘๑	๑๒๕	๓๔.๘๒
ไม่ตอบ	๐	๐	๒๐	๖.๒๕	๒๐	๕.๕๗
รวม	๓๙	๑๐๐	๓๑๖	๑๐๐	๓๕๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำแผนภูมิแสดงสายงานในการบริหารโรงเรียน ปรากฏว่าในจำนวนตัวอย่างทั้งหมด ๓๕๕ คน ส่วนใหญ่คือจำนวน ๒๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๖๑ ตอบว่ามีการจัดทำแผนภูมิแสดงสายงานในโรงเรียน ซึ่ง เมื่อแยกไปตามกลุ่มตัวอย่างแล้ว เป็นจำนวนผู้บริหาร ๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๗๕ และเป็นนักวิชาการ ๑๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๘๕ ส่วนผู้ที่ตอบว่าไม่มีการจัดทำแผนภูมิแสดงสายงานในโรงเรียนมีจำนวน ๑๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๘๒ เมื่อแยกไปตามกลุ่มตัวอย่างแล้ว เบี่ยงจำนวนผู้บริหาร ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๖ และเป็นนักวิชาการ ๑๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๘๑ นอกนั้นไม่ตอบคำถาม ซึ่งเป็นกลุ่มนักวิชาการ มีจำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕

ตารางที่ ๑๐

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการ เปิดสอนวิชาชีพในโรงเรียน

การ เปิดสอนวิชาชีพ ให้กับนักเรียน	กลุ่มผู้บริหาร		กลุ่มนักวิชาการ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เปิดสอน	๒๒	๕๖.๕๑	๒๗๔	๘๕.๖๓	๒๙๖	๘๒.๕๕
ไม่ใ้เปิดสอน	๑๗	๔๓.๕๙	๓๖	๙.๓๗	๕๓	๑๓.๐๙
ไม่ตอบ	๐	๐	๑๖	๕.๐๐	๑๖	๔.๓๖
รวม	๓๙	๑๐๐	๓๒๐	๑๐๐	๓๕๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๑๐ แสดงการ เปิดสอนวิชาชีพในโรงเรียน ปรากฏว่าในจำนวนตัวอย่าง ๓๕๕ คน ส่วนใหญ่คือจำนวน ๒๙๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๕๕ ตอบว่ามีการ เปิดสอนวิชาอาชีพให้กับนักเรียนในโรงเรียน เมื่อแยกไปตามกลุ่มตัวอย่างแล้วเป็นจำนวนผู้บริหาร ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕๑ เป็นนักวิชาการ ๒๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๖๓ ส่วนตัวอย่าง ๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๙ ตอบว่าโรงเรียนไม่ใ้เปิดสอนวิชาชีพ ซึ่งเมื่อแยกไปตามกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนผู้บริหาร ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๕๙ และเป็นนักวิชาการ ๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๓๗ นอกนั้นไม่ตอบคำถาม มีจำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๖

สำหรับวิชาชีพที่ เปิดสอนในโรงเรียน รวบรวมจากการ ตอบคำถามปลายเปิดปรากฏว่า ในจำนวนตัวอย่าง ๒๙๖ คน ที่ตอบว่ามีการ เปิดสอนวิชาชีพให้กับนักเรียนในโรงเรียนนั้น ส่วนใหญ่คือจำนวน ๒๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๒๖ ตอบว่าโรงเรียนเปิดสอนวิชาในหมวดเกษตรกรรม ตัวอย่าง ๑๙๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๕๕ ตอบว่าโรงเรียนเปิดสอนวิชาในหมวดคหกรรม ซึ่งใ้แก่วิชา อาหาร ตัดเย็บเสื้อผ้า และถักทอ ตัวอย่าง ๑๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕๙ ตอบว่าโรงเรียนเปิดสอนวิชาในหมวดช่างอุตสาหกรรม ซึ่งใ้แก่ งานไฟฟ้า งานโลหะ และงานไม้ นอกนั้นคือจำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๓ ตอบว่าโรงเรียนเปิดสอนวิชา

วิชาในหมวดศิลปหัตถกรรม ซึ่งได้แก่วิชา งานปูน และเครื่องปั้นดินเผา

ตารางที่ ๑๑

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการที่โรงเรียนจัดทำ*

การบริหารงานวิชาการ	กลุ่มผู้บริหาร (N = ๓๘)		กลุ่มนักวิชาการ (N = ๓๒๐)		รวม (N = ๓๕๘)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. กำหนดนโยบายในการบริหารงานวิชาการ ที่ชัดเจนให้ครูได้ทราบล่วงหน้า	๒๘	๗๔.๓๖	๑๘๑	๕๖.๕๖	๒๑๐	๕๘.๖๘
๒. วางแผนงานทางวิชาการ จัดโปรแกรมการ เรียน และปรับปรุงการเรียนการสอนล่วงหน้า	๓๘	๑๐๐	๒๒๘	๗๑.๒๕	๒๖๖	๗๔.๓๓
๓. วางแผนการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมวิชา การตามหลักสูตร	๑๘	๔๘.๓๒	๑๕๑	๔๗.๑๘	๑๖๙	๔๗.๓๕
๔. จัดให้มีการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน	๒๓	๕๘.๙๗	๓๓	๑๐.๓๑	๕๖	๑๕.๖๐
๕. ปรับปรุงการใช้หลักสูตรการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน	๑๘	๔๘.๓๒	๑๕๔	๔๘.๑๒	๑๗๒	๔๘.๑๘
๖. นำผลจากการวัดและประเมินผลการสอน ของนักเรียนมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุง การเรียนการสอน	๒๘	๗๔.๓๖	๑๘๗	๕๘.๘๔	๒๑๖	๕๘.๐๒

* เลือกตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ

จากการที่ ๑๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการที่โรงเรียน
จัดทำ ปรากฏว่างานที่มีผู้เลือกตอบมากที่สุดคือร้อยละ ๗๔.๓๓ ได้แก่การวางแผนงานทางวิชา

การ จัดโปรแกรมการเรียน และปรับปรุงการเรียนการสอนลงจนารองลงมาคือ ร้อยละ ๕๕.๕๕ ตอบว่า การกำหนดนโยบายในการบริหารงานวิชาการที่ชัดเจนให้ครูได้ทราบล่วงหน้า ส่วนงานที่มีผู้เลือกตอบน้อยที่สุดคือ จัดให้มีการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน มีผู้เลือกตอบร้อยละ ๑๕.๖๐

ตารางที่ ๑๖

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่โรงเรียนจัดทำ*

การบริหารงานบุคคล	กลุ่มผู้บริหาร (N = ๓๘)		กลุ่มนักวิชาการ (N = ๓๒๐)		รวม (N = ๓๕๘)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. จัดปฐมนิเทศครู เข้าใหม่ทั้งที่บรรจุใหม่และโอนย้ายมา	๓๒	๘๒.๐๕	๑๒๕	๓๙.๐๖	๑๕๗	๔๓.๗๓
๒. ให้ครูได้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะในการบริหารโรงเรียน	๓๓	๘๕.๖๑	๑๘๘	๕๘.๗๕	๒๒๑	๖๑.๕๖
๓. จัดงานสังสรรค์เพื่อให้เกิดความสามัคคีระหว่างครูโดยมิให้กระทบกระเทือนทางเศรษฐกิจมากนัก	๒๗	๖๙.๒๓	๑๕๖	๔๘.๗๕	๑๘๓	๕๐.๘๓
๔. สนับสนุนให้ครูในโรงเรียนไปศึกษาต่อภายในกฎเกณฑ์ที่กรมกำหนดให้	๓๔	๘๙.๑๘	๒๒๗	๗๐.๙๔	๒๖๑	๗๒.๗๐
๕. ให้โอกาสครูได้เข้าร่วมประชุมสัมมนาหรืออบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้	๓๘	๑๐๐	๒๗๘	๘๖.๘๗	๓๑๖	๘๘.๓๐
๖. จัดทำเกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงานของครูเพื่อใช้พิจารณาความดีความชอบ	๑๗	๔๓.๕๙	๗๒	๒๒.๕๐	๘๙	๒๔.๗๙

* เลือกตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ

จากตารางที่ ๑๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่โรงเรียนจัดทำ ปรากฏว่างานที่มีผู้เลือกตอบมากที่สุด คือ ร้อยละ ๔๔.๓๐ ได้แก่ ให้โอกาสครูได้เข้าร่วมประชุม สัมมนา หรืออบรมเพิ่มพูนความรู้ รองลงมาคือ สนับสนุนให้ครูในโรงเรียนไปศึกษาต่อภายในกฎเกณฑ์ที่กรมกำหนดให้ มีผู้เลือกตอบ ร้อยละ ๓๖.๓๐ ส่วนงานที่มีผู้เลือกตอบน้อยที่สุด คือ ร้อยละ ๒๔.๓๘ ได้แก่ จัดทำเกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงานของครู เพื่อใช้พิจารณาความดีความชอบ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนที่โรงเรียนจ๊กท่า*

การบริหารงานกิจการนักเรียน	กลุ่มผู้บริหาร (N = ๓๘)		กลุ่มนักวิชาการ (N = ๓๒๐)		รวม (N = ๓๕๘)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. สำรวจความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในชุมชน	๕	๑๒.๘๒	๓๓	๑๐.๓๑	๓๘	๑๐.๕๘
๒. วางแผนรับนักเรียนใหม่ประจำปี	๓๘	๑๐๐	๒๘๘	๙๐.๓๑	๓๒๖	๙๑.๓๖
๓. จัดทำประวัตินักเรียน	๓	๗.๖๙	๘	๒.๕๐	๑๑	๓.๐๖
๔. ตั้งกรรมการป้องกันการแพร่ยาเสพติดในโรงเรียน	๒๖	๖๖.๖๗	๖๗	๒๐.๙๓	๙๓	๒๕.๙๐
๕. จัดบริการแนะแนวแก่นักเรียน	๓๘	๑๐๐	๒๗๓	๘๕.๓๑	๓๑๑	๘๖.๙๑
๖. ติดตามผลนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว	๒๓	๕๘.๙๗	๑๗๔	๕๔.๓๗	๑๙๗	๕๕.๘๗

* ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ

จากตารางที่ ๑๓ แสดงการตอบคำถามเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนที่โรงเรียนจ๊กท่า ปรากฏว่างานที่มีผู้เลือกตอบมากที่สุด คือ ร้อยละ ๙๑.๓๖ ได้แก่ วางแผนรับนักเรียนใหม่ ประจำปี รองลงมาได้แก่ จัดบริการแนะแนวแก่นักเรียน มีผู้เลือกตอบร้อยละ ๘๖.๙๑ ส่วนงานที่มีผู้เลือกตอบน้อย และน้อยที่สุด ได้แก่สำรวจความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในชุมชนและจัดทำประวัตินักเรียนมีผู้เลือกตอบร้อยละ ๑๐.๕๘ และ ๓.๐๖

ตารางที่ ๑๔

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานธุรการที่โรงเรียนจัดทำ*

งานธุรการ	กลุ่มผู้บริหาร		กลุ่มนักวิชาการ		รวม	
	(N = ๓๘)		(N = ๓๒๐)		(N = ๓๕๘)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. จัดทำทะเบียนการมอบหมายงานประจำและงานพิเศษให้ครู	๕	๒๓.๐๘	๒๐	๖.๒๕	๒๕	๘.๐๘
๒. จัดทำทะเบียนหรือหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับประวัตินักเรียน	๓๑	๘๑.๕๘	๒๕๒	๗๘.๗๕	๒๘๓	๗๘.๘๓
๓. จัดทำทะเบียนประวัติส่วนตัวและบันทึกปกปิดต่าง ๆ เกี่ยวกับบุคลากรที่ครูใหญ่ควรรทราบ	๑๘	๔๖.๑๕	๖๓	๑๙.๖๘	๘๑	๒๒.๕๖
๔. จัดทำบัญชีวัสดุครุภัณฑ์เกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมที่มีอยู่ในโรงเรียน	๓๘	๑๐๐	๒๘๓	๘๘.๔๔	๓๒๑	๘๙.๖๘
๕. จัดทำหลักฐานบริการต่าง ๆ ของโรงเรียนที่ให้แก่สาธารณชนและหน่วยงานอื่น	๒๐	๕๑.๒๘	๖๒	๑๙.๓๗	๘๒	๒๒.๘๕
๖. จัดดูแลและซ่อมแซมอาคารสถานที่และบริเวณโรงเรียนให้อยู่ในสภาพสะอาดเรียบร้อยตลอดทั้งปีอยู่เสมอ	๓๕	๘๙.๔๗	๒๒๘	๗๑.๕๖	๒๖๓	๗๓.๕๕

* ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ

จากตารางที่ ๑๔ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานธุรการที่โรงเรียนจัดทำ ปรากฏว่างานที่มีผู้เลือกตอบมากที่สุด คือมีจำนวนถึง ๘๙.๖๘ ได้แก่การจัดทำบัญชีวัสดุครุภัณฑ์เกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมที่มีอยู่ในโรงเรียน รองลงมาได้แก่การจัดทำทะเบียน

หรือหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับประวัตินักเรียน มีผู้เลือกตอบร้อยละ ๙๘.๘๓ ส่วนงานที่มีผู้เลือกตอบน้อยที่สุดคือมีเพียงร้อยละ ๘.๐๘ ได้แก่ การจัดทำการวางแผนงานประจำและงานพิเศษใหญ่

ตารางที่ ๑๕

ความกลืนเกี่ยวกับการบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน *

งานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน	กลุ่มผู้บริหาร (N = ๓๘)		กลุ่มนักวิชาการ (N = ๓๒๐)		รวม (N = ๓๕๘)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. จัดงานประเพณีต่าง ๆ รวมทั้งท้องถิ่น	๓๘	๑๐๐	๒๘๘	๙๐.๐๐	๓๒๖	๙๑.๐๘
๒. สมาคมครูผู้ปกครองให้ความช่วยเหลือสนับสนุนในการดำเนินกิจการของโรงเรียน	๑๒	๓๐.๗๖	๑๑๒	๓๕.๐๐	๑๒๔	๓๔.๕๘
๓. ชุมชนบริจาคเงินหรือวัสดุต่าง ๆ เพื่อช่วยสร้างและปรับปรุงโรงเรียนบ่อย ๆ	๒๐	๕๑.๒๘	๑๐๘	๓๓.๗๕	๑๒๘	๓๕.๖๕
๔. ชุมชนอุทิศแรงงานเพื่อช่วยสร้างหรือซ่อมแซมอาคารเรียนของโรงเรียน	๑๘	๔๘.๖๓	๘๘	๒๗.๕๐	๑๐๖	๒๙.๖๑
๕. โรงเรียนใช้แหล่งอาชีพในชุมชนเป็นประโยชน์ต่อการฝึกอาชีพของนักเรียน	๑๐	๒๖.๓๑	๘๘	๒๗.๕๐	๙๘	๒๗.๓๘
๖. โรงเรียนจัดให้ความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิตแก่ชุมชน	๑๒	๓๐.๗๖	๘๘	๒๗.๕๐	๑๐๐	๒๗.๖๕

* ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ

จากตารางที่ ๑๕ ความกลืนเกี่ยวกับการบริหารงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ปรากฏว่า ข้อคำถามที่มีผู้เลือกตอบมากที่สุด คือร้อยละ ๙๑.๐๘ ได้แก่จัดงานประเพณี

ต่าง ๆ รวมทั้งท้องถิ่น รongลงมาได้แก่ชุมชนบริจาคเงินหรือวัสดุต่าง ๆ เพื่อช่วยสร้างและปรับปรุงโรงเรียนน้อย ๆ ซึ่งมีผู้เลือกตอบร้อยละ ๓๕.๖๕ ส่วนงานที่มีผู้เลือกตอบน้อยและน้อยที่สุดได้แก่ โรงเรียนจัดให้ความรู้เกี่ยวกับการค้าทางชีวิตแก่ชุมชนและโรงเรียนใช้แหล่งอาชีพในชุมชนเป็นประโยชน์ต่อการฝึกอาชีพของนักเรียน

ตารางที่ ๑๖

แสดงการจัดลำดับการใช้เวลาในการปฏิบัติงานบริหารโรงเรียน
ตามความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ

งานบริหารโรงเรียน	ลำดับที่	ค่าเฉลี่ย
งานวิชาการ	๑	๔.๕๒
งานบุคคล	๔	๒.๘๔
งานกิจการนักเรียน	๓	๓.๒๓
งานธุรการ	๒	๔.๒๘
งานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน	๕	๒.๕๘

จากตารางที่ ๑๖ แสดงการจัดลำดับการใช้เวลาในการปฏิบัติงานบริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ ปรากฏว่า โรงเรียนได้ใช้เวลาในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ทั้ง ๕ ด้าน มากน้อยตามลำดับดังนี้

งานที่ใช้เวลาในการปฏิบัติมากเป็นลำดับที่ ๑ ได้แก่ งานวิชาการ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย

๔.๕๒

งานที่ใช้เวลาในการปฏิบัติมากเป็นลำดับที่ ๒ ได้แก่ งาน ธุรการ มีค่าเฉลี่ย

๔.๒๘

งานที่ใช้เวลาในการปฏิบัติมากเป็นลำดับที่ ๓ ได้แก่ งานกิจการนักเรียนมีค่าเฉลี่ย

๓.๒๓

งานที่ใช้เวลาในการปฏิบัติมากเป็นลำดับที่ ๔ ได้แก่ งานบุคคล มีค่าเฉลี่ย ๒.๘๘ ส่วนงานที่ใช้เวลาในการปฏิบัติน้อยที่สุดคือเป็นลำดับสุดท้ายได้แก่งานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน มีค่าเฉลี่ย ๒.๕๘

ตอนที่ ๓

ในตอนที่ ๓ นี้เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานในโรงเรียนทั้ง ๕ ท่าน ตามความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานกิจการนักเรียน การบริหารงานธุรการ และการบริหารงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชนและการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงานโรงเรียนโดยส่วนรวมระหว่างกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มนักวิชาการ

ปัญหาการบริหารงานในโรงเรียนทั้ง ๕ ท่าน ตามความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ พร้อมกับเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๒ กลุ่มเป็นรายชื่อ ปραกฏผลการวิเคราะห์ตามตารางต่อไปนี้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๗ ปัญหาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับนักวิชาการและเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๒ กลุ่ม

ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	กลุ่มผู้บริหาร		กลุ่มนักวิชาการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. การบรรจุครูสอนโดยตรงกับความสามารถหรือวิชาเอกที่ใดเรียนมา	๓.๓๓	๑.๒๔	๓.๓๘	๑.๒๘	-๐.๐๓
๒. การกำหนดให้ครูทำหน้าที่สอนหรือโครงการสอนไว้ล่วงหน้า	๓.๑๐	๐.๘๘	๓.๑๖	๑.๐๘	-๐.๔๑
๓. การสอนเนื้อหาวิชาให้ครบตามที่หลักสูตรกำหนดไว้	๒.๖๔	๑.๑๖	๒.๖๕	๑.๒๐	-๐.๐๓
๔. การช่วยเหลือ แนะนำ หรือนิเทศให้ครูในโรงเรียนรู้จักวิธีการสอนใหม่ ๆ จากบุคคลและหน่วยงานภายนอกที่รับผิดชอบต่อการศึกษา	๒.๘๒	๐.๘๘	๓.๓๖	๑.๐๘	-๒.๖๐**
๕. การจัดหาเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรและแบบเรียนไว้สำหรับครูได้ศึกษาค้นคว้า	๓.๓๘	๑.๐๘	๓.๓๖	๑.๑๗	๐.๑๑
๖. การจัดหาตำราอ่านประกอบเพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง	๔.๐๕	๐.๘๘	๔.๒๐	๐.๘๘	-๐.๘๗
๗. การปรับปรุงการใช้หลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน	๓.๗๗	๐.๘๘	๓.๖๑	๐.๘๓	๑.๑๑
๘. การจัดกิจกรรมเสริมทางวิชาการให้กับนักเรียน	๒.๗๔	๐.๘๒	๓.๑๗	๑.๐๐	-๓.๐๕**
๙. การพยายามใช้วัสดุในท้องถิ่นเพื่อสร้างอุปกรณ์การสอนในโรงเรียน	๒.๗๗	๑.๒๔	๓.๐๐	๑.๐๗	-๑.๑๑

ตารางที่ ๑๗ (ต่อ)

ปัญหาการบริหารงาน	กลุ่มผู้บริหาร		กลุ่มนักวิชาการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑๐. การจัดวารสาร เอกสาร และตำราทางวิชาการไว้ให้ครูได้มีโอกาสค้นคว้าเพิ่มเติม	๔.๐๕	๐.๙๗	๓.๘๓	๐.๙๕	๑.๓๘
๑๑. ความช่วยเหลือทางคานวิชาการจากกลุ่มโรงเรียนที่สังกัดอยู่	๓.๓๘	๐.๙๖	๓.๕๐	๑.๒๔	-๐.๗๐
๑๒. การขาดความรู้ในคานการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน	๓.๑๕	๐.๘๘	๓.๐๘	๑.๑๕	๐.๗๖
รวม	๓.๒๗	๑.๐๘	๓.๓๖	๑.๑๕	-๑.๖๘

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .๐๑ ($t = ๒.๕๘$)

จากตารางที่ ๑๗ แสดงปัญหาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหาร กับนักวิชาการ และเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๒ กลุ่ม ซึ่งมีค่าตามตั้งแต่ ข้อ ๑-๑๒ รวม ๑๒ ข้อ ปรากฏผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยดังนี้

ข้อ ๑ การบรรจุครูสอนให้ตรงกับความสามารถหรือวิชาเอกที่ใดเรียนมาทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าเป็นปัญหาน้อยโดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๓๓ และ ๓.๓๘ ตามลำดับ

ข้อ ๒ การกำหนดให้ครูทำแผนการสอนหรือโครงการสอนไว้ล่วงหน้าทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าเป็นปัญหาน้อย โดยมีความเฉลี่ย ๓.๑๐ และ ๓.๑๖ ตามลำดับ

ข้อ ๓ การสอนเนื้อหาวิชาให้ครบตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ทั้งกลุ่มผู้บริหารและ
 กลุ่มนักวิชาการมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าเป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๖๔ และ
 ๒.๖๕ ตามลำดับ

ข้อ ๔ การช่วยเหลือแนะนำหรือนิเทศให้ครูในโรงเรียนรู้จักวิธีการสอนใหม่ ๆ
 จากบุคคลและหน่วยงานภายนอกที่รับผิดชอบต่อการศึกษากลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมี
 ความเห็นแตกต่างกันเชื่อมั่นได้ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ โดยกลุ่มผู้บริหารมีความเห็นว่า
 เป็นปัญหาน้อย มีค่าเฉลี่ย ๒.๕๒ ส่วนนักวิชาการมีความเห็นว่า เป็นปัญหาน้อยค่อนข้างมาก
 คือมีค่าเฉลี่ย ๓.๓๖

ข้อ ๕ การจัดหาเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรและแบบเรียนไว้สำหรับครูไ้ศึกษา
 ค้นคว้า ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ มีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าเป็นปัญหาน้อย
 โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๓๘ และ ๓.๓๖ ตามลำดับ

ข้อ ๖ การจัดหาตำราอ่านประกอบเพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาและค้นคว้าด้วยตัว
 เอง ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าเป็นปัญหามาก โดย
 มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๕ และ ๕.๒๐ ตามลำดับ

ข้อ ๗ การปรับปรุงการใช้หลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการ
 ของชุมชน ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าเป็นปัญหา
 มาก โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๗๗ และ ๓.๖๑ ตามลำดับ

ข้อ ๘ การจัดกิจกรรมเสริมทางวิชาการให้กับนักเรียน กลุ่มผู้บริหารและกลุ่ม
 นักวิชาการมีความเห็นแตกต่างกันเชื่อมั่นได้ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ โดยกลุ่มผู้บริหาร
 มีความเห็นว่า เป็นปัญหาน้อย มีค่าเฉลี่ย ๒.๗๔ ส่วนกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นว่า เป็นปัญหา
 น้อยค่อนข้างมาก คือมีค่าเฉลี่ย ๓.๑๗

ข้อ ๙ การพยายามใช้อุปกรณ์การสอนในห้องดินสร้างอุปกรณ์การสอนในโรง-
 เรียน ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าเป็นปัญหาน้อย

โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๗๗ และ ๓.๐๐ ตามลำดับ

ข้อ ๑๐ การจัดการสาร เอกสาร และตำราทางวิชาการไว้ให้ครูได้มีโอกาส
 ค้นคว้าเพิ่มเติมทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า เป็นปัญหา
 มาก โดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๐๕ และ ๓.๔๓ ตามลำดับ

ข้อ ๑๑ ความช่วยเหลือทางงานวิชาการจากกลุ่มโรงเรียนที่สังกัดอยู่ ทั้งกลุ่มผู้
 บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นว่า เป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๓๘ และ ๓.๕๐
 ตามลำดับ

ข้อ ๑๒ การขาดความรู้ในด้านการวัดและประเมินผลการเรียน การสอน ทั้ง
 กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า เป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย
 ๓.๑๕ และ ๓.๐๔ ตามลำดับ

สรุป เมื่อพิจารณาปัญหาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับ
 นักวิชาการ ตั้งแต่ ข้อ ๑ ถึงข้อ ๑๒ จะเห็นว่า โดยส่วนรวมแล้ว การบริหารงานวิชาการ
 มีปัญหาอยู่ในเกณฑ์น้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๒๗ และ ๓.๓๖ ตามลำดับ ยกเว้นข้อ ๖, ๗
 และ ๑๐ ที่ว่า การจัดหาตำราอ่านประกอบเพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาคนเดียวด้วยตัวเอง การ
 ปรับปรุงการใช้หลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และการ
 จัดการสาร เอกสาร และตำราทางวิชาการไว้ให้ครูได้มีโอกาสค้นคว้าเพิ่มเติม ซึ่งมีปัญหา
 มาก

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘ ปัญหาการบริหารงานบุคคลตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับนักวิชาการและ
เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๒ กลุ่ม

ปัญหาการบริหารงานบุคคล	กลุ่มผู้บริหาร		กลุ่มนักวิชาการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑๓. ครูถูกเกณฑ์ไปปฏิบัติราชการพิเศษระหว่าง เปิดภาคเรียน	๑.๖๔	๐.๘๗	๑.๘๓	๑.๑๒	-๑.๘๘
๑๔. อัตราส่วนจำนวนครูต่อนักเรียนในโรงเรียน ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กรมสามัญศึกษากำหนดไว้ (ครู ๑ คน ต่อนักเรียน ๑๗ คน ลงมา)	๒.๖๘	๑.๔๗	๒.๘๑	๑.๔๘	-๐.๘๖
๑๕. การจัดสรรอัตราครูให้กับโรงเรียนไม่ตรงกับ ความต้องการของโรงเรียน	๓.๖๑	๑.๓๓	๓.๗๗	๑.๑๘	-๐.๗๒
๑๖. การกำหนดอัตราชั่วโมงการสอนให้กับครู โดยเฉลี่ยใกล้เคียงกัน	๓.๑๐	๐.๘๘	๒.๘๖	๑.๐๘	๑.๓๘
๑๗. โรงเรียนไม่มีเกณฑ์ในการพิจารณาความดี ความชอบของครูอย่าง เป็นทางการ	๒.๐๐	๑.๐๐	๒.๘๗	๑.๓๕	-๕.๘๘**
๑๘. ทางราชการจัดบ้านพักครูให้ไม่เพียงพอกับ ความจำเป็นของครูในโรงเรียน	๔.๘๑	๐.๘๒	๒.๘๗	๑.๒๘	๘.๗๕**
๑๙. ครูในโรงเรียนแสดงความปรารถนาจะโอน ย้ายไปอยู่โรงเรียนประจำอำเภอจังหวัด หรือจังหวัดอื่น	๓.๖๘	๐.๘๕	๓.๖๖	๑.๑๑	๐.๒๐
๒๐. การไกล่เกลี่ยหรือแก้ปัญหา เมื่อ เกิดข้อขัด แย้งขึ้นระหว่างครูในโรงเรียน	๒.๑๐	๐.๗๘	๒.๘๖	๑.๓๖	๕.๘๓**

ตารางที่ ๑๘ (ต่อ)

ปัญหาการบริหารงานบุคคล	กลุ่มผู้บริหาร		กลุ่มนักวิชาการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๒๑. ครูในโรงเรียนของท่านประกอบธุรกิจส่วนตัวในเวลาราชการนอกเหนือจากปฏิบัติหน้าที่การสอน	๒.๐๕	๐.๘๖	๒.๓๐	๑.๒๐	-๑.๖๓
๒๒. ครูไม่มีโอกาสเข้าร่วมประชุม สัมมนา หรืออบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้	๒.๓๖	๑.๒๘	๒.๔๘	๑.๑๗	-๐.๕๖
๒๓. ครูไม่ได้รับการสนับสนุนให้ไปศึกษาต่อตามกฎเกณฑ์ที่กรมกำหนด	๒.๒๖	๑.๓๕	๒.๒๓	๑.๒๔	๐.๑๐
๒๔. ทางโรงเรียนไม่มีส่วนร่วมในการพิจารณาให้ความเห็นชอบในการโอนหรือย้ายครูในโรงเรียน	๓.๓๖	๑.๓๕	๒.๗๒	๑.๓๑	๒.๘๑**
รวม	๒.๕๒	๑.๗๒	๒.๙๐	๑.๓๘	-๔.๖๑**

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ ($t = ๒.๕๘$)

จากตารางที่ ๑๘ แสดงปัญหาการบริหารงานบุคคลตามความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มนักวิชาการ ซึ่งมีค่าความตั้งแต่ข้อ ๑๓-๒๔ รวม ๑๒ ข้อ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ข้อ ๑๓ ครูถูกเกณฑ์ไปปฏิบัติราชการพิเศษระหว่าง เบิกภาคเรียน กลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มนักวิชาการมีความคิดเห็นสอดคล้องตรงกันว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ๑.๖๔

และ ๑.๕๓ ตามลำดับ

ข้อ ๑๔ อัตราร่วมจำนวนครูต่อนักเรียนในโรงเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กรมสามัญศึกษากำหนดไว้ (ครู ๑ คน ต่อนักเรียน ๑๗ คน ลงมา) ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าเป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๖๔ และ ๒.๔๑ ตามลำดับ

ข้อ ๑๕ การจัดสรรอัตรารัฐให้กับโรงเรียนไม่ตรงกับความต้องการของโรงเรียน ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าเป็นปัญหามาก โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๖๑ และ ๓.๗๗ ตามลำดับ

ข้อ ๑๖ การกำหนดอัตรารัฐชั่วโมงการสอนให้กับครูโดยเฉลี่ยใกล้เคียงกัน ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าเป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๑๐ และ ๒.๘๖ ตามลำดับ

ข้อ ๑๗ โรงเรียนไม่มีเกณฑ์ในการพิจารณาความดีความชอบของครูอย่าง เป็นทางการ กลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มนักวิชาการ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน เชื่อมั่นได้ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ โดยผู้บริหารมีความเห็นว่า การที่โรงเรียนไม่มีเกณฑ์ในการพิจารณาความดีความชอบของครูอย่าง เป็นทางการ เป็นปัญหาน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย ๒.๐๐ ส่วนนักวิชาการมีความเห็นว่า เป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๕๗

ข้อ ๑๘ ทางราชการจัดบ้านพักให้ไม่เพียงพอกับความจำเป็นของครูในโรงเรียน กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความคิดเห็นแตกต่างกัน เชื่อมั่นได้ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ โดยกลุ่มผู้บริหารมีความเห็นว่า การที่ทางราชการจัดบ้านพักครูให้ไม่เพียงพอกับความจำเป็นของครูในโรงเรียน เป็นปัญหามาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๔๑ ส่วนนักวิชาการมีความเห็นว่า เป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๕๗

ข้อ ๑๙ ครูในโรงเรียนแสดงความปรารถนาจะโอนย้ายไปอยู่โรงเรียนประจำอำเภอ จังหวัด หรือจังหวัดอื่น ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าเป็นปัญหามาก โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๖๕ และ ๓.๖๖ ตามลำดับ

ข้อ ๒๐ การไกล่เกลี่ยหรือแก้ปัญหา เมื่อ เกิดข้อขัดแย้งขึ้นระหว่างครูในโรงเรียน กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นแตกต่างกัน เชื่อมั่นได้ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ โดยกลุ่มผู้บริหารมีความเห็นว่าการไกล่เกลี่ยหรือแก้ปัญหา เมื่อ เกิดข้อขัดแย้งขึ้นระหว่างครูในโรงเรียน เป็นปัญหาน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย ๒.๑๐ ส่วนกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๕๖

ข้อ ๒๑ ครูในโรงเรียนของท่านประกอบธุรกิจส่วนตัวในเวลาราชการ นอกเหนือจากปฏิบัติหน้าที่การสอน ทั้ง กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า เป็นปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๐๕ และ ๒.๓๐ ตามลำดับ

ข้อ ๒๒ ครูไม่มีโอกาสเข้าร่วมประชุมสัมมนาหรืออบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทั้ง กลุ่มนักวิชาการ มีความคิดเห็นสอดคล้องตรงกันว่า เป็นปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๓๖ และ ๒.๔๔ ตามลำดับ

ข้อ ๒๓ ครูไม่ได้รับการสนับสนุนให้ไปศึกษาต่อตามกฎเกณฑ์ที่กรมกำหนด ทั้ง กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความคิดเห็นสอดคล้องตรงกันว่า เป็นปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๒๕ และ ๒.๒๓ ตามลำดับ

ข้อ ๒๔ ทางโรงเรียนไม่มีส่วนร่วมในการพิจารณาให้ความเห็นชอบในการโอนหรือย้ายครูในโรงเรียน กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นแตกต่างกัน เชื่อมั่นได้ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ โดยกลุ่มผู้บริหารมีความเห็นว่าการที่ทางโรงเรียนไม่มีส่วนร่วมในการพิจารณาให้ความเห็นชอบในการโอนหรือย้ายครูในโรงเรียน เป็นปัญหาน้อย มีค่าเฉลี่ย ๓.๓๖ และกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยก่อนไปทางน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๗๒

สรุป เมื่อพิจารณาปัญหาการบริหารงานบุคคล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับนักวิชาการ ตั้งแต่ข้อ ๑๓ ถึงข้อ ๒๔ จะเห็นว่าโดยส่วนรวมแล้วการบริหารงานบุคคลมีปัญหาอยู่ในเกณฑ์น้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๕๒ และ ๒.๕๐ ตามลำดับ ยกเว้นข้อ ๑๕ และ ๑๙ ที่ว่าการจัดสรรอัตราครูให้กับโรงเรียนไม่ตรงกับความต้องการของโรงเรียนและครูในโรงเรียน

แสดงความปรารถนาจะโอนย้ายไปอยู่โรงเรียนประจำอำเภอ จังหวัด หรือจังหวัดอื่น ซึ่งมีปัญหามาก และเป็นหน้าอ้ง เกตวาชบ ๑๘ ทว่า ทางราชการจัดบ้านพักครูให้ไม่เพียงพอกับความจำเป็นของครูในโรงเรียน กลุ่มผู้บริหารเห็นว่ามีปัญหามาก (ค่าเฉลี่ย ๔.๔๑) แต่กลุ่มนักวิชาการเห็นว่ามีปัญหาน้อย (ค่าเฉลี่ย ๒.๙๗)

ตารางที่ ๑๘ ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับนักวิชาการและเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๒ กลุ่ม

ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน	กลุ่มผู้บริหาร		กลุ่มนักวิชาการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๒๕. การขาดบุคลากรที่เหมาะสมในการบริหารกิจการนักเรียน	๓.๙๒	๐.๘๗	๓.๖๓	๑.๐๖	๑.๙๑
๒๖. การจัดทำทะเบียนประวัติ คำนการเรียน ความประพฤติ สุขภาพและปัญหาอื่น ๆ เกี่ยวกับตัวนักเรียนให้เรียบร้อยพร้อมที่จะนำมาใช้ได้	๓.๕๔	๑.๐๗	๓.๑๓	๑.๑๒	๒.๒๓*
๒๗. การจัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพหรือมาตรการรักษาสุขภาพอนามัยให้กับนักเรียน	๓.๑๘	๑.๒๓	๓.๐๕	๑.๑๘	๐.๖๒
๒๘. การประชุมอบรมนักเรียนเป็นประจำในแต่ละสัปดาห์	๒.๑๘	๑.๑๘	๒.๖๕	๑.๒๓	-๒.๓๒*
๒๙. การขาดเรียนของนักเรียนในโรงเรียนในแต่ละวัน	๒.๕๔	๐.๘๘	๒.๙๑	๑.๐๒	-๒.๔๕*
๓๐. การประพฤตินิสัยของนักเรียนในโรงเรียน	๒.๓๘	๐.๗๕	๒.๙๕	๑.๐๒	-๔.๒๙**

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน	กลุ่มผู้บริหาร		กลุ่มนักวิชาการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๓๑. การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีความ ขาดแคลน	๓.๖๗	๑.๑๕	๓.๕๓	๑.๐๘	๑.๒๒
๓๒. นักเรียนไม่มีโอกาสได้ร่วมนำ ความสามารถ ทักษะ และความเป็นผู้นำ นอกเหนือจากการเรียนในชั้น	๒.๘๒	๐.๘๗	๓.๒๘	๑.๐๕	-๒.๓๕*
๓๓. ผู้ปกครองของนักเรียนไม่มีโอกาสเข้ามา มีส่วนร่วมกับการจัดกิจกรรมของนักเรียน	๓.๒๓	๑.๐๖	๓.๐๘	๑.๐๘	๐.๘๕
๓๔. การให้ความช่วยเหลือแนะนำในการแก้ ปัญหาให้กับนักเรียน เมื่อนักเรียนประสบ ปัญหาบางอย่าง โดยบังเอิญ	๒.๘๒	๐.๘๘	๒.๘๒	๑.๐๒	-๐.๐๓
๓๕. การจัดกิจกรรมของนักเรียนไม่ได้รับความ ร่วมมือจากครูส่วนใหญ่ในโรงเรียน	๒.๑๕	๐.๘๗	๒.๖๑	๑.๐๘	-๓.๐๐**
๓๖. นักเรียนไม่มีโอกาสจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา ชุมชน	๒.๘๘	๐.๘๗	๒.๘๕	๑.๒๐	-๓.๐๒**
รวม	๒.๘๑	๑.๑๔	๓.๐๘	๑.๑๓	-๒.๓๒*

* แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .๐๕ (t = ๑.๘๖)

** แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .๐๑ (t = ๒.๕๘)

จากตารางที่ ๑๘ แสดงปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารและนักวิชาการและเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๒ กลุ่ม ซึ่งมีค่า
ตามตั้งแต่ ข้อ ๒๕-๓๖ รวม ๑๒ ข้อ ปรากฏผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยดังนี้

ข้อ ๒๕ การขาดบุคลากรที่เหมาะสมในการบริหารกิจการนักเรียนกลุ่มผู้บริหาร
และกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า เป็นปัญหามากโดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๘๒ และ
๓.๖๓ ตามลำดับ

ข้อ ๒๖ การจัดทำทะเบียนประวัติ ค่านการเรียน ความประพฤติ สุขภาพ และ
ปัญหาอื่น ๆ เกี่ยวกับตัวนักเรียนให้เรียบร้อยพร้อมที่จะนำมาใช้ได้ กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนัก
วิชาการมีความเห็นแตกต่างกันเชื่อมั่นได้ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ โดยกลุ่มผู้บริหารมี
ความเห็นว่าการจัดทำทะเบียนประวัติ ค่านการเรียน ความประพฤติ สุขภาพ และปัญหา
อื่น ๆ เกี่ยวกับตัวนักเรียนให้เรียบร้อยพร้อมที่จะนำมาใช้ได้เป็นปัญหามาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๔
ส่วนกลุ่มนักวิชาการมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยโดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๑๓

ข้อ ๒๗ การจัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพ หรือมาตรการรักษาสุขภาพอนามัยให้กับ
นักเรียน ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ มีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า เป็นปัญหาน้อย
โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๑๘ และ ๓.๐๕ ตามลำดับ

ข้อ ๒๘ การประชุมอบรมนักเรียนเป็นประจำในแต่ละสัปดาห์กลุ่มผู้บริหารและ
กลุ่มนักวิชาการมีความเห็นแตกต่างกันเชื่อมั่นได้ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ โดยกลุ่มผู้บริหาร
มีความเห็นว่าการประชุมอบรมนักเรียนเป็นประจำในแต่ละสัปดาห์ เป็นปัญหาน้อยที่สุด
มีค่าเฉลี่ย ๒.๑๘ ส่วนกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๖๕

ข้อ ๒๙ การขาดเรียนของนักเรียนในโรงเรียนในแต่ละวัน กลุ่มผู้บริหารและ
กลุ่มนักวิชาการมีความเห็นแตกต่างกันเชื่อมั่นได้ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ โดยกลุ่มผู้บริหาร
มีความเห็นว่าการขาดเรียนของนักเรียนในโรงเรียนในแต่ละวัน เป็นปัญหาน้อยรองลงมา
ทางน้อยที่สุด โดยมีความเฉลี่ย ๒.๕๔ ส่วนกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย มีค่า
เฉลี่ย ๒.๘๑

ข้อ ๓๐ การประหลาดใจวิทยุของนักเรียนในโรงเรียน กลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นแตกต่างกัน เชื่อมันไคที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ โดยกลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า การประหลาดใจวิทยุของนักเรียนในโรงเรียนเป็นปัญหาน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย ๒.๓๘ ส่วนกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๕๕

ข้อ ๓๑ การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีความขาดแคลนทั้งกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มนักวิชาการมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้บริหารมีความเห็นว่า การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีความขาดแคลนเป็นปัญหามาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๖๗ ส่วนกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๔๓

ข้อ ๓๒ นักเรียนไม่มีโอกาสได้จัดกิจกรรมเสริมความสามารถ ทักษะ และความเป็นผู้นำ นอกเหนือจากการเรียนในชั้น กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน เชื่อมันไคที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ โดยกลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า การที่นักเรียนไม่มีโอกาสได้จัดกิจกรรมเสริมความสามารถ ทักษะ และความเป็นผู้นำ นอกเหนือจากการเรียนในชั้น เป็นปัญหาน้อย มีค่าเฉลี่ย ๒.๕๒ ส่วนนักวิชาการมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๕๘

ข้อ ๓๓ ผู้ปกครองของนักเรียนไม่มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมกับการจัดกิจกรรมของนักเรียน ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ มีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า เป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๒๓ และ ๓.๐๘ ตามลำดับ

ข้อ ๓๔ การให้ความช่วยเหลือแนะนำในการแก้ปัญหาให้กับนักเรียน เมื่อนักเรียนประสบปัญหาอย่างไรก็ตาม ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า เป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๘๒ เท่ากันทั้ง ๒ กลุ่ม

ข้อ ๓๕ การจัดกิจกรรมของนักเรียนไม่ได้รับความร่วมมือจากครูส่วนใหญ่ในโรงเรียน กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ มีความเห็นแตกต่างกัน เชื่อมันไคที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ โดยกลุ่มผู้บริหารมีความเห็นว่า การที่การจัดกิจกรรมของนักเรียนไม่ได้

รับความร่วมมือจากครูส่วนใหญ่ในโรงเรียน เป็นปัญหาน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย ๒.๑๕ ส่วนกลุ่ม
นักวิชาการมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๖๑

ข้อ ๓๖ นักเรียนไม่มีโอกาสจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาชุมชน กลุ่มผู้บริหาร และกลุ่ม
นักวิชาการมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ๓.๐๑ โดยกลุ่มผู้บริหาร
มีความคิดเห็นว่าการที่นักเรียนไม่มีโอกาสจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาชุมชน เป็นปัญหาน้อยที่สุด มี
ค่าเฉลี่ย ๒.๔๔ ส่วนกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๙๕

สรุป เมื่อพิจารณาปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน ตามความคิดเห็นของผู้
บริหารกับนักวิชาการ ตั้งแต่ข้อ ๒๕ ถึงข้อ ๓๖ จะเห็นว่าโดยรวมแล้ว การบริหารงาน
กิจการนักเรียนมีปัญหาลดลง โดยค่าเฉลี่ย ๒.๙๑ และ ๓.๐๔ ตามลำดับ ยกเว้น
ข้อ ๒๕ ที่ว่า การขาดบุคลากรที่เหมาะสมในการบริหารกิจการนักเรียนซึ่งมีปัญหามาก และ
เป็นที่น่าสังเกตว่า ข้อ ๒๖ และ ๓๑ ที่ว่าการจัดทำทะเบียนประวัติค่านการเรียน ความประ
พฤติ สุขภาพ และปัญหาอื่น ๆ เกี่ยวกับตัวนักเรียนให้เรียบร้อยพร้อมที่จะนำมาใช้ได้ และ
การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีความขาดแคลน กลุ่มผู้บริหาร เห็นว่ามีปัญหามาก (ค่า
เฉลี่ย ๓.๕๔ และ ๓.๖๗) แต่กลุ่มนักวิชาการ เห็นว่ามีปัญหาน้อย (ค่าเฉลี่ย ๓.๑๓ และ
๓.๔๓)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๐ ปัญหาการบริหารงานธุรการตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับนักวิชาการและ
เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๒ กลุ่ม

ปัญหาการบริหารงานธุรการ	กลุ่มผู้บริหาร		กลุ่มนักวิชาการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๓๗. การขาดแคลนบุคลากรที่ทำหน้าที่งานธุรการ ของโรงเรียน	๔.๐๕	๑.๑๒	๓.๒๗	๑.๒๑	๔.๐๕**
๓๘. การจัดสำนักงานธุรการเพื่อให้บริการต่าง ๆ ไม่สะดวกแก่การมาติดต่อกับทางโรงเรียน	๓.๓๖	๑.๐๖	๓.๐๑	๑.๒๑	๑.๘๓
๓๙. การจัดระบบการรับ เก็บ และค้นหาเอกสาร หรืองานสารบรรณ เพื่อสะดวกแก่การ ค้นหา	๓.๐๕	๑.๐๗	๒.๘๘	๑.๑๘	๐.๑๓
๔๐. การจัดหาอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ในการให้บริการต่อการทำงานของ ครู	๓.๓๘	๑.๐๑	๓.๖๖	๑.๐๘	-๑.๖๐
๔๑. การจัดห้ามผู้สูบบุหรี่และทะเล่เบียดบริเวณทั่วไป ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ	๒.๗๘	๑.๓๒	๒.๗๕	๑.๒๘	๐.๒๒
๔๒. การดูแลรักษาและซ่อมแซมครุภัณฑ์และเครื่อง อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในอยู่ในสภาพ ที่ปฏิบัติงานได้ดี	๒.๘๗	๑.๓๐	๓.๕๑	๑.๒๐	-๑.๕๓
๔๓. การจัดระบบการติดต่อดสื่อสารให้ครูในโรง- เรียนได้รับทราบข่าวสารและเรื่องราวต่างๆ	๒.๖๑	๐.๘๑	๓.๒๓	๑.๑๐	-๓.๘๓**

ตารางที่ ๒๐ (ต่อ)

ปัญหาการบริหารงานธุรการ	กลุ่มผู้บริหาร		กลุ่มนักวิชาการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๔๔. การจัดอาคารสถานที่และบริเวณโรงเรียนให้เหมาะสมและสะดวกต่อการจัดการเรียนการสอน	๓.๒๘	๐.๘๘	๓.๒๑	๑.๐๒	๐.๕๖
๔๕. การรักษาความสะอาดและความปลอดภัยของอาคารสถานที่และบริเวณโรงเรียน	๒.๙๓	๑.๒๘	๒.๙๒	๑.๐๐	๐.๑๑
๔๖. งบประมาณประจำปีที่ทางโรงเรียนได้รับ	๔.๒๐	๐.๙๙	๓.๖๙	๑.๑๖	๓.๘๕**
๔๗. การตรวจสอบบัญชีการเงินในโรงเรียนให้รัดกุมในการรับจ่าย	๒.๙๒	๐.๘๘	๒.๙๒	๑.๑๙	-๐.๐๑
๔๘. ความสะดวกในการเบิกจ่ายเงินประเภทต่าง ๆ ในโรงเรียน	๒.๘๙	๑.๐๓	๓.๑๘	๑.๒๘	-๑.๙๒
รวม	๓.๒๐	๑.๑๕	๓.๑๙	๑.๑๘	๐.๕๓

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ ($t = ๒.๕๘$)

จากตารางที่ ๒๐ แสดงปัญหาการบริหารงานธุรการตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับนักวิชาการ และเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๒ กลุ่ม ซึ่งมีค่าตามตั้งแต่ข้อ ๓๙-๔๘ รวม ๑๒ ข้อ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ข้อ ๓๙ การขาดแคลนบุคลากรที่ทำหน้าที่ด้านธุรการของโรงเรียน กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .๐๑ โดยกลุ่มผู้

บริหารมีความคิดเห็นว่าการที่โรงเรียนขาดแคลนบุคลากรที่ทำหน้าที่คานชุกรการของโรงเรียน เป็นปัญหามาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๕ ส่วนกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๒๗

ข้อ ๓๘ การจัดสำนักงานชุกรการ เพื่อให้บริการต่าง ๆ ให้สะดวกแก่ผู้มาติดต่อกับทางโรงเรียน กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า เป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๓๖ และ ๓.๐๑ ตามลำดับ

ข้อ ๓๙ การจัดระบบการรับ เก็บ และค้นหา เอกสารหรืองานสารบรรณ เพื่อสะดวกแก่การค้นหา ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความคิดเห็นสอดคล้องตรงกันว่า เป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๐๕ และ ๒.๘๘ ตามลำดับ

ข้อ ๔๐ การจัดหาอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่การทำงานของครู ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ มีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า เป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๓๘ และ ๓.๖๖ ตามลำดับ

ข้อ ๔๑ การจัดทำบัญชีพัสดุและทะเบียนครุภัณฑ์ไว้ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ มีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า เป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๗๘ และ ๒.๗๕ ตามลำดับ

ข้อ ๔๒ การดูแลรักษาและซ่อมแซมครุภัณฑ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่ปฏิบัติงานได้ดี ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความคิดเห็นสอดคล้องตรงกันว่า เป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๘๗ และ ๓.๒๑ ตามลำดับ

ข้อ ๔๓ การจัดระบบการติดต่อบรรณาคือสารให้ครูในโรงเรียนได้รับทราบข่าวสารและเรื่องต่าง ๆ กลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มนักวิชาการ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน เชื่อมั่นได้ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ โดยกลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการจัดระบบการติดต่อบรรณาคือสารให้ครูในโรงเรียนได้รับทราบข่าวสารและเรื่องราวต่าง ๆ เป็นปัญหาน้อยอันดับที่สี่ โดยผู้มีค่าเฉลี่ย ๒.๖๑ ส่วนกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๒๓

ข้อ ๔๔ การจัดการอาคารสถานที่และบริเวณโรงเรียนให้เหมาะสมและสะดวกต่อการจัดการเรียนการสอน ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ มีความคิดเห็นสอดคล้องตรงกันว่า เป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๒๘ และ ๓.๒๑ ตามลำดับ

ข้อ ๔๕ การรักษาความสะอาดและความปลอดภัยของอาคารสถานที่ และบริเวณโรงเรียน ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า เป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๘๗ และ ๒.๘๒ ตามลำดับ

ข้อ ๔๖ งบประมาณประจำปีที่ทางโรงเรียนได้รับ กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ มีความเห็นแตกต่างกันเรื่องมันได้ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ โดยกลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า งบประมาณที่ทางโรงเรียนได้รับ เป็นปัญหามากค่อนข้างมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๒๐ ส่วนกลุ่มนักวิชาการ มีความเห็นว่าเป็นปัญหามาก โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๖๑

ข้อ ๔๗ การตรวจสอบบัญชีการเงินในโรงเรียนให้รัดกุมในการรับจ่าย ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ มีความคิดเห็นสอดคล้องตรงกันว่า เป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากันทั้ง ๒ กลุ่ม คือ ๒.๘๒

ข้อ ๔๘ ความสะดวกในการเบิกจ่ายเงินประเภทต่าง ๆ ในโรงเรียน กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า เป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๘๗ และ ๓.๑๔ ตามลำดับ

สรุป เมื่อพิจารณาปัญหาการบริหารงานธุรการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับนักวิชาการ ตั้งแต่ข้อ ๓๗ ถึงข้อ ๔๘ จะเห็นว่า โดยส่วนรวมแล้วการบริหารงานธุรการ มีปัญหาอยู่ในเกณฑ์น้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๒๐ และ ๓.๑๗ ตามลำดับ ยกเว้นข้อ ๔๖ ที่ว่า งบประมาณประจำปีที่ทางโรงเรียนได้รับ ซึ่งมีปัญหามาก และเป็นที่น่าสนใจ เกิดว่า ข้อ ๓๗ ที่ว่า การขาดแคลนบุคลากรที่ทำหน้าที่งานธุรการของโรงเรียน กลุ่มผู้บริหารเห็นว่ามีปัญหามาก (ค่าเฉลี่ย ๔.๐๕) แต่กลุ่มนักวิชาการเห็นว่ามีปัญหาน้อย (ค่าเฉลี่ย ๓.๒๗)

ตารางที่ ๒๑ ปัญหาการบริหารงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชนตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับนักวิชาการและ เปรียบ เทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๒ กลุ่ม

ปัญหาการบริหารงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน	กลุ่มผู้บริหาร		กลุ่มนักวิชาการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๔๙. การสนับสนุนในด้านการเงิน วัสดุ ครุภัณฑ์ หรือความช่วยเหลืออื่น ๆ จากชุมชน	๓.๔๖	๑.๑๔	๓.๔๔	๑.๒๑	-๐.๑๖
๕๐. การประชุมชี้แจง เกี่ยวกับกิจการและความก้าวหน้าของโรงเรียนแก่ผู้ปกครองนักเรียน	๒.๖๗	๑.๐๓	๓.๔๔	๑.๑๔	-๔.๓๘**
๕๑. ความร่วมมือและความช่วยเหลือของครูในโรงเรียนในการจัดกิจกรรมของชุมชน	๒.๖๑	๐.๘๘	๒.๙๘	๐.๘๘	-๑.๑๔
๕๒. โรงเรียนไม่ไ้จัดให้มีการพบปะตั้งสรรค์ระหว่างครูกับผู้ปกครองตามโอกาสอันควร	๒.๙๗	๑.๐๖	๒.๘๑	๑.๒๗	-๐.๘๐
๕๓. ความสนใจและความร่วมมือของผู้ปกครองต่อกิจกรรมของโรงเรียนและกิจการที่โรงเรียนจัดขึ้น	๒.๙๒	๑.๑๕	๓.๒๕	๐.๘๕	-๒.๘๕**
๕๔. ทศนคติและศรัทธาที่ชุมชนมีต่อโรงเรียน	๒.๔๑	๐.๘๘	๒.๘๑	๐.๘๘	-๒.๘๘**
๕๕. ชุมชนหรือผู้ปกครองไม่มีโอกาสใช้อาคารสถานที่และบริเวณโรงเรียน	๒.๙๗	๑.๒๐	๒.๘๑	๑.๑๘	-๐.๗๐
๕๖. โอกาสในการออกไปพัฒนาชุมชนของคณะครูและนักเรียนในโรงเรียน	๒.๘๐	๐.๘๑	๒.๘๒	๑.๒๐	-๐.๑๓

ตารางที่ ๒๑ (ต่อ)

ปัญหาการบริหารด้านความสัมพันธ์กับชุมชน	กลุ่มผู้บริหาร		กลุ่มนักวิชาการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๕๗. การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในชุมชนมา เป็นวิทยากรให้ความรู้แก่คณะกรรมการและนักเรียน	๓.๕๑	๑.๒๑	๓.๕๐	๑.๓๑	๐.๐๘
๕๘. การจัดบริการให้ความรู้เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของคนในท้องถิ่น	๓.๒๘	๑.๐๕	๓.๓๑	๐.๘๖	-๒.๘๖*
๕๙. การให้แหล่งอาชีพในชุมชนเป็นประโยชน์ต่อการฝึกวิชาชีพของนักเรียน	๓.๘๓	๑.๐๘	๓.๖๙	๑.๐๙	๐.๙๘
๖๐. การทะเลาะวิวาทหรือขัดแย้งระหว่างคณะกรรมการกับประชาชนในชุมชน	๑.๙๙	๐.๙๒	๒.๒๓	๑.๒๐	-๒.๙๓**
รวม	๒.๙๐	๑.๑๓	๓.๑๒	๑.๑๙	-๓.๘๕**

* แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ (t = ๑.๘๖)

** แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ (t = ๒.๕๘)

จากตารางที่ ๒๑ แสดงปัญหาการบริหารงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชนตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับนักวิชาการและเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งสองซึ่งมีค่าตามตั้งแคชอ ๕๙-๖๐ รวม ๑๒ ข้อ ปรากฏผลการวิเคราะห์ห่อข้อมูลดังนี้

ข้อ ๕๙ การสนับสนุนทางการเงิน วัสดุ ครุภัณฑ์ หรือความช่วยเหลืออื่น ๆ จากชุมชน ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ มีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าเป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๘๖ และ ๓.๘๙ ตามลำดับ

ข้อ ๕๐ การประชุมชี้แจง เกี่ยวกับกิจการและความก้าวหน้าของโรงเรียนแกัญ ปกครองนักเรียน กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ มีความเห็นแตกต่างกัน เชื่อมั่นได้ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ โดยกลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า การประชุมชี้แจง เกี่ยวกับกิจการและความก้าวหน้าของโรงเรียนแกัญปกครองนักเรียน เป็นปัญหาน้อยคอนไปทางน้อยที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ย ๒.๖๗ ส่วนกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย มีค่าเฉลี่ย ๓.๔๔

ข้อ ๕๑ ความร่วมมือและความช่วยเหลือของครูในโรงเรียนในการจัดกิจกรรมของชุมชน ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ มีความคิดเห็นสอดคล้องตรงกันว่า เป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๖๑ และ ๒.๗๕ ตามลำดับ

ข้อ ๕๒ โรงเรียนไม่ไ้จัดให้มีการพบปะสังสรรค์ระหว่างครูกับผู้บริหารตามโอกาสอันควร ทั้งกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มนักวิชาการ มีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าเป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๗๗ และ ๒.๕๑ ตามลำดับ

ข้อ ๕๓ ความสนใจและความร่วมมือของบุคลากรต่องิจการของโรงเรียนและกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ มีความเห็นแตกต่างกัน เชื่อมั่นได้ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ โดยกลุ่มผู้บริหารมีความเห็นว่าการสนใจและความร่วมมือของบุคลากรต่องิจการของโรงเรียน และกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น เป็นปัญหาน้อยคอนไปทางน้อยที่สุด คือมีค่าเฉลี่ย ๒.๗๒ ส่วนกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๒๕

ข้อ ๕๔ ทักษะคติและศรัทธาที่ชุมชนมีต่อโรงเรียน กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน เชื่อมั่นได้ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ โดยกลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า ทักษะคติและศรัทธาที่ชุมชนมีต่อโรงเรียน เป็นปัญหาน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย ๒.๕๑ ส่วนกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย คือมีค่าเฉลี่ย ๒.๕๑

ข้อ ๕๕ ชุมชนและผู้บริหารไม่มีโอกาสใช้อาคารสถานที่และบริเวณโรงเรียน ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ มีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า เป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๗๗ และ ๒.๕๑ ตามลำดับ

ข้อ ๕๖ โอกาสในการออกไปพัฒนาชุมชนของคณะครูและนักเรียนในโรงเรียน ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการ มีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า เป็นปัญหาน้อย โดยมี ค่าเฉลี่ย ๒.๘๐ และ ๒.๘๒ ตามลำดับ

ข้อ ๕๗ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในชุมชนมาเป็นวิทยากรให้ความรู้ แก่คณะครูในโรงเรียน กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัย สำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในชุมชนมาเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่คณะครูในโรงเรียน เป็นปัญหามาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๑ ส่วน กลุ่มนักวิชาการมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๕๐

ข้อ ๕๘ การจัดบริการให้ความรู้ เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของคนในท้องถิ่น กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นแตกต่างกัน เชื่อมั่นได้ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ โดยกลุ่มผู้บริหารมีความเห็นว่าการจัดบริการให้ความรู้ เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของคนในท้องถิ่น เป็นปัญหาน้อย มีค่าเฉลี่ย ๓.๒๘ ส่วนกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยค่อนข้างมาก คือมีค่าเฉลี่ย ๓.๗๑

ข้อ ๕๙ การใช้แหล่งอาชีพในชุมชนเป็นประโยชน์ต่อการฝึกวิชาชีพของนักเรียน ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าเป็นปัญหามาก โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๘๗ และ ๓.๖๘ ตามลำดับ

ข้อ ๖๐ การทะเลาะวิวาทหรือขัดแย้งระหว่างคณะครูกับประชาชนในชุมชน กลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นแตกต่างกัน เชื่อมั่นได้ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ โดยกลุ่มผู้บริหารมีความเห็นว่าการทะเลาะวิวาทหรือขัดแย้งระหว่างคณะครูกับประชาชนในชุมชน เป็นปัญหาน้อยที่สุดค่อนข้างไม่มีปัญหาเลย คือมีค่าเฉลี่ย ๑.๙๘ และกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๒๗

สรุป เมื่อพิจารณาปัญหาการบริหารงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชนตามความคิดเห็นของทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการตั้งแต่ข้อ ๕๘ ถึงข้อ ๖๐ จะเห็นว่าโดยส่วนรวม

แล้ว การบริหารงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชนมีปัญหามากอยู่ในเกณฑ์น้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๙๐ และ ๓.๑๒ ตามลำดับ ยกเว้นข้อ ๕๘ ที่ว่า การไร้อาหารในชุมชนเป็นประโยชน์ต่อการฝึกวิชาชีพของนักเรียน ซึ่งมีปัญหามาก และเป็นที่น่าสนใจ เกกว่า ข้อ ๕๙ ที่ว่า การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้เชี่ยวชาญในชุมชนมา เป็นวิทยากรให้ความรู้แก่คณะครูและนักเรียน กลุ่มผู้บริหาร เห็นว่า เป็นปัญหามาก (ค่าเฉลี่ย ๓.๕๑) แต่กลุ่มนักวิชาการ เห็นว่า เป็นปัญหาน้อยค่อนข้าง เป็นปัญหามาก (ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐) และข้อ ๕๘ ที่ว่า การจัดบริการให้ความรู้ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของคนในท้องถิ่น กลุ่มผู้บริหาร เห็นว่ามีปัญหาน้อย (ค่าเฉลี่ย ๓.๒๘) แต่กลุ่มนักวิชาการ เห็นว่ามีปัญหามาก (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๑)

ตารางที่ ๒๒ ปัญหาการบริหารงานด้านต่าง ๆ โดยส่วนรวม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับนักวิชาการและการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๒ กลุ่ม .

ปัญหาการบริหารงานด้านต่าง ๆ โดยส่วนรวม	กลุ่มผู้บริหาร		กลุ่มนักวิชาการ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
การบริหาร งานวิชาการ	๓.๒๖	๑.๐๘	๓.๓๖	๑.๑๕	-๑.๖๘
การบริหาร งานบุคคล	๒.๕๒	๑.๖๒	๒.๙๐	๑.๓๘	-๕.๖๑**
การบริหาร งานกิจการนักเรียน	๒.๘๑	๑.๑๕	๓.๐๘	๑.๑๓	-๒.๓๒*
การบริหาร งานธุรการ	๓.๒๐	๑.๑๕	๓.๑๗	๑.๑๘	๐.๕๓
การบริหาร งานความสัมพันธ์กับชุมชน	๒.๘๐	๑.๑๗	๓.๑๖	๑.๑๘	-๓.๘๕**

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ๐.๐๕ (t = ๑.๘๖)

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ๐.๐๑ (t = ๒.๕๘)

จากตารางที่ ๒๒ แสดงความคิดเห็นของผู้บริหารกับนักวิชาการเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานด้านต่าง ๆ โดยส่วนรวมและการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๒

กลุ่ม ปรากฏผลการวิเคราะห์ตามข้อดังนี้

การบริหาร งานวิชาการ ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า การบริหารงานวิชาการ เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๒๗ และ ๓.๓๖ ตามลำดับ

การบริหาร งานบุคคล กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นแตกต่างกัน เชื่อมั่นใจที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๐ โดยกลุ่มผู้บริหารมีความเห็นว่า การบริหารงานบุคคล เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ถอนไปทางน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย ๕.๕๖ ส่วนกลุ่มนักวิชาการ มีความเห็นว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ๖.๕๐

การบริหาร งานกิจการนักเรียน กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นแตกต่างกัน เชื่อมั่นใจที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ โดยกลุ่มผู้บริหารมีความเห็นว่า การบริหารงานกิจการนักเรียน เป็นปัญหาน้อย มีค่าเฉลี่ย ๖.๕๐ ส่วนกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นว่า เป็นปัญหาน้อย ถอนไปทาง เป็นปัญหามาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๐๕

การบริหาร งานธุรการ ทั้งกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าเป็นปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๖๐ และ ๓.๑๗ ตามลำดับ

การบริหาร งานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นแตกต่างกัน เชื่อมั่นใจที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๐ โดยกลุ่มผู้บริหารมีความเห็นว่า การบริหารงานด้านสัมพันธ์กับชุมชน เป็นปัญหาน้อย มีค่าเฉลี่ย ๖.๕๐ ส่วนกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นว่า เป็นปัญหาน้อย ถอนไปทาง เป็นปัญหามาก โดยมีค่าเฉลี่ย ๑.๑๒

ปัญหาอื่น ๆ เกี่ยวกับการบริหารโรงเรียน

ในการตอบคำถามปลายเปิด แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอื่น ๆ ในจำนวน ตัวอย่าง ๓๕๕ คน มีผู้แสดงความกิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอื่น ๆ จำนวน ๑๐๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๗ ซึ่งเมื่อแยกไปตามกลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้บริหาร ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๒๐ และเป็นนักวิชาการจำนวน ๙๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๐๖ ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๒ กลุ่ม

พอจะสรุปได้ดังนี้

ปัญหาเกี่ยวกับบุคลากร โรงเรียนเชิงวิชาการที่มีวุฒิสูง ครูไม่ยอมบรรจุในโรงเรียนมัธยมศึกษาระดับตำบล และที่บรรจุอยู่แล้วก็พยายามที่จะขอย้ายเข้าไปสอนในโรงเรียนระดับอำเภอหรือจังหวัด ความรู้สึกของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาระดับตำบล โดยส่วนรวมรู้สึกว่ามีความเหลื่อมล้ำระหว่างโรงเรียนมัธยมระดับตำบลกับโรงเรียนมัธยมระดับอำเภอและจังหวัด ทั้งในคุณภาพ ขนาด และชื่อของโรงเรียนที่ใช้คำว่า "โรงเรียนมัธยมระดับตำบล"

ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน มีจำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมประจำตำบลห่างไกลจากเป้าหมายที่กระทรวงกำหนดไว้

ปัญหาในด้านเกี่ยวกับอาคารสถานที่ โรงเรียนส่วนมากยังขาดอาคารเรียนดาดวงโรงฝึกงาน วัสดุอุปกรณ์ เพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่การเรียนการสอน ขาดน้ำดื่ม น้ำใช้ และไฟฟ้า โรงเรียนตั้งอยู่ห่างไกลหมู่บ้าน การคมนาคมไม่สะดวก และมีปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัยของทรัพย์สินของโรงเรียน

นอกจากนั้น ขางโรงเรียนยังมีปัญหาเกี่ยวกับที่ดิน เนื่องจากประชาชนที่อาศัยในที่ดินของโรงเรียนไม่ยอมย้ายออก เว้นแต่โรงเรียนจะจ่ายค่าตอบแทนให้เป็นจำนวนเงินตามที่ประชาชนเหล่านั้นเรียกร้อง ซึ่งโรงเรียนไม่สามารถตอบสนองให้ได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย